

λαόν. Ὁ λαὸς ἠπάτησεν αὐτόν, ὁ Θεὸς δὲν θέλει τὸν ἀπατήσῃ. Διηθώμεν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του.

K. Π.

ΟΜΗΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΕΙΣ ΤΑΙΤΙΟΝ.

—Ο—

«Οἱ κατὰ τὸ 1844 συνέβησαν εἰς Ταῖτιον τὰ Πριτζάρια καὶ ἡ κατὰ τῆς Γαλλικῆς προστασίας (Protectorat) ἀποστασία, συνέλευσις ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς νήσου συνήλθεν ἐπὶ τοῦ πλοίου τοῦ Γάλλου ναυάρχου Βρυάτ, ἵνα διασκεφθῇ περὶ τοῦ πρακτείου.

Αἱ ἐφημερίδες τοῦ ἔτους ἐκείνου μᾶς διέσωσαν τὴν συνεδρίαν ταύτην, καρσιτῶσαν ὅπως δημηρῶν τι διὰ τὰς ὁμιλίας τῶν πολεμιστῶν ῥητόρων, τὴν φρόνησιν τῶν γερόντων καὶ τὸ μένος τῶν νεανιῶν, ἐπειδὴ δὲ εἰκονίζει καὶ τὰ ἔθη τοῦ Ταῖτίου, τὴν διηγούμεθα καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα εἰς συμπλήρωσιν τῶν ὅσα ἡ *Εὐτέρπη* ἔγραψεν ἄλλοτε περὶ τῆς νήσου ταύτης.

«Τὴν 1ην Μαΐου (1844), περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν τῆς πρωίας, ἅπαντες εἰ ἀρχηγοί, σκοπὸν ἔχοντες μόνον νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸν Κ. διοικητὴν, διὰ τὴν ἐορτὴν τῆς πρώτης Μαΐου, συνήλθον εἰς τὸ μέγαρόν του. Μετὰ τὰς παρουσιάσεις, ἤρχισαν νὰ συνομιλοῦν περὶ διαφόρων ὑποθέσεων τοῦ Ταῖτίου. Ὁ Κ. Διοικητὴς τοὺς ὑπεχρέωσε τότε νὰ συζητήσωσι περὶ τῶν μέσων, ὅσα ἐνόμιζον πρόσφορα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας.

«Ἡ συνεδρίασις ἤρχισε πάραυτα διὰ τοῦ διορισμοῦ τριῶν ῥητόρων τῆς κυβερνήσεως, αἰόμων ἐπιφορτισμένων νὰ ὁμιλῶσιν ἐν ὀνόματι τῆς κυβερνήσεως εἰς πᾶσαν σπουδαίαν ὑπόθεσιν.

«*Μαρέ*, ῥήτωρ τοῦ Ταπέιτι, ἔλαβεν ἀκολούθως τὸν λόγον. Με φωνὴν ἐπίσημον περιέγραψε τὰ δεινὰ, τὰ βασανίζοντα τὸ Τοῖτί. ὥς ἐκ τῶν ἐμποδίων, τὰ ὅποια τινὲς, ἀπαιτῶμενοι ἐκ τῶν ὑποσχέσεων τῶν Ἀγγλῶν, ἐπιφέρουσιν, ἀποποιούμενοι τὴν ἀναγνώρισιν τὴν γαλλικὴν κυβερνήσιν. Τί τὸ πρακτεῖον; Εἰς ἀπάντησιν, ἀνέγνωσεν ἔγγραφον ἐκθέτον ὅλην τὴν διαγωγὴν τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς καθιδρύσεώς της, προσφέρων ἐν ταυτῷ ἐπὶ τῇ περιστάσει τῆς ἐορτῆς τοῦ Βασιλείου Φιλίππου, ἀμνηστειὰν ἐντελὴ εἰς τοὺς ἐπαναστάτας, ὅσοι ἤθελον καταθέσει τὰ ὅπλα.

«Εἷς ἀρχηγὸς τοῦ Μορεᾶ, ὀνομαζόμενος *Πέης*, ἀποκρίνεται πρῶτος εἰς τὸν *Μαρέ*. Κατηγορεῖ τῆς κυβερνήσεως τὴν φιλανθρωπίαν, ἰσχυριζόμενος ὅτι ἐὰν ἠκολούθουν τὰ ἔθιμα τοῦ Ταῖτίου, δηλαδὴ ἐὰν κατεδιώκοντο εἰ ἐχθροὶ καὶ ἐξολοθρεύοντο αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία τῶν, ἡ εἰρήνη ἤθελαν ἐπικρατεῖ τὴν σήμερον.

«*Οὐτόμης*, γέρον συνετὸς, ἀποδοκιμαζει τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ *Πέης* καὶ ἐπαινεῖ τὴν διαγωγὴν τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, τῆς ὅποιας θυμιάζει τὴν εὐνοσίαν. Διότι εἶπεν, ἐν πνεύματι εἰρήνης πρέπει νὰ ὁμιλῶμεν.

«*Μάλισια*, ἀναφωνεῖ ὁ *Τάτι*, ἀρχηγὸς τοῦ Πα-

παῖ, εὐρισκόμεθα ἐνταῦθα διὰ τὰ σκεφθώμεν περὶ τοῦ πῶς νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ μὴ τοὺς λόγους μόνον θὰ τὴν ἀποκαταστήσωμεν; ἐσκέφθη ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ πιστεύω ὅτι ἡ κυβερνήσις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ περιμείνῃ ἀπὸ ἡμᾶς ἔργα. Ὅσον δὲ ἐμὲ, ἐγὼ οἶς εἰδοποιῶ ὅτι, ἂν καὶ ὀλίγιστοι εἰς Παπαῖ, εἰμὲθα ἔτοιμοι νὰ τὴν προστατεύσωμεν διὰ τῶν χειρῶν μας.

«— Ὁ λόγος σου *Τάτι*, δὲν εἶναι οὔτε δίκαιος οὐδὲ ἀρμόδιος, ἐπαναλαμβάνει *δῆγματις Οὐτόμης*. Σὺ θέλεις τὸν πόλεμον, ἐνῷ ἡμεῖς ζητῶμεν τὴν εἰρήνην. Προτείνω νὰ σταίλωμεν πρέσβεις εἰρήνης εἰς τοὺς ἐπαναστάτας, τοὺς στρατοπεδεύοντας εἰς *Μαχίαν*.

«*Χιτότης*, ἀνὴρ ἐπισημότατος, εἰς τὸν τόπον τοῦ ὁποίου ὁ λόγος εἶναι βραχυὸς καὶ ὀρθοτικὸς, ἐγείρομενος.

«Πρέσβεις εἰρήνης! ἀλλὰ πρὸς τί; εἶπεν. Ἡ αἰτία τοῦ πολέμου δὲν ὑπάρχει εἰς *Μαχίαν*, ὅτι παρχει ἐνταῦθα! ἀνακράζει δεικνύων διὰ τοῦ δακτύλου τὸν ἀγγλικὸν *κέτχον* (α), ὅπου εὐρίσκεται ἡ βασιλιστὰ. Ἐριυνήσατε τὸ αἷτιον καὶ ἀκολουθῶς σκέπτεσθε.»

ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΑΙΤΙΝΟΣ.

«Ἡ συνέλευσις ἀπεράσισεν ἐν τούτοις, μετὰ πολλῶν συζητήσεων περὶ τῆς ἀληθοῦς αἰτίας τοῦ πολέμου, νὰ σταλῶσι πρέσβεις εἰρήνης εἰς τοὺς μεταναστάτας. Μετὰ δὲ τὴν ἀναγόρευσιν τῶν ἀπεσταλμένων, ἡ συνεδρίασις διελύθη μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ν' ἀναχωρήσωσιν οὗτοι διὰ τὸ πεδῖον τῆς *Μαχίνης*.

(α) Ketch, πλοῖον Ἀγγλικόν, τοῦ ὁποίου ἡ πρῶμη εἶναι τετραγώνως.

• Τὴν ἐπαύριον περὶ τὴν δεκάτην ὥραν τῆς πρωΐας, ἄπαντες οἱ ἀρχηγοὶ συνήλθον εἰς τοῦ διοικητοῦ τὴν ἀκούσασαι τὴν γνώμην τῶν ἀπεσταλμένων.

• Ὁ ῥήτωρ *Μέιτας* ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Κ. διοικητὴν ὅτι οἱ ἀπεσταλμένοι ἐπέστρεψαν ἐκ *Μαχίνης*, καὶ ἦσαν ἔτοιμοι νὰ δώσωσι λόγον τῆς ἀποστολῆς των.

• αἱ Εἰς μεταξὺ τῶν διακεκριμένων ἔλαβε τὸν λόγον, τοιαύταις λέξεσιν.

• α Λουδοβίκε Φίλιππε, κυβερνήτωρ τοῦ Βρυῦτ, « καὶ σεῖς ἀρχηγοὶ τοῦ *Μορεᾶ* καὶ τοῦ *Ταϊτίου*, ἀκούσατε. Ἀναχωρήσαμεν ἀπὸ Παπίτι πολὺ ἀργά, ἦτον ἡδὴ μεσονύκτιον ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς *Μαχίναν*. Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁ λαὸς ἐν τούτοις δὲν συνήχθησαν πάραυτα· ἐγὼ πρῶτος ὠμίλησα αὐτοῖς, τοῖς εἶπον ὅτι ἡ ἀποστολή μου παρ' αὐτοῖς ἦτο νὰ τοῖς προσφέρω ἐν ὀνόματι τοῦ Λουδοβίκου Φίλιππου, ἀπὸ τὸν ναύαρχον Βρυῦτ, καὶ τοὺς ἀρχηγούς τοῦ *Ταϊτίου*, *Ταῖραμποῦ* καὶ *Μορεᾶ*, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν συγχώρησιν.

• Ὁ *Πιάπας* ἠγέρθη, καὶ ἀρῶν μᾶς ἀνήγγειλεν ὅτι ὠμίλει ἐν ὀνόματι πάντων, μᾶς εἶπεν ὅτι, ἐπειθὺμι ἐπίσης τὴν εἰρήνην, μόνον μᾶς ἠρώτησεν, ἂν ἡ Πομαρὰ ὑπάρχηι τὴν *Ξηρὰν*, ἐπέθη τὸ προσκεφάλαιόν της, ἔστραφη ἡ κλίνη της εἰς τὸ ἔδαφος τῆς γῆς. Τῷ ἀπεκρίθη ὅτι ἦτο πάντοτε εἰς τὴν ἀγγλικὴν ναυαρχίδα.

• Ὁ *Πιάπας* ἠγέρθη ἐκ νέου. « Ἐπειδὴ ἡ Πομαρὲ δὲν εἶναι εἰς τὴν *Ξηρὰν*, καὶ ἡμεῖς θέλομεν ἐξακο- λουθήσει τὴν ἐργασίαν μας (τὸν πόλεμον).

• Μετὰ τὸν *Μέιτα* ἀνίσταται ἄλλος ἀπεσταλμένος καὶ λέγει ὅτι μετὰ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ *Πιάπας*, ἐπρόσθεσεν ὁ Λουδοβίκος Φίλιππος, ὁ διοικητὴς καὶ οἱ ἀρχηγοὶ ἤθελον εἰς ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι ἐξήτουν τὴν εἰρήνην, νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰς ἐστίαις των, νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν, νὰ πέμψωσι τὰ τέκνα των εἰς τὸ σχολεῖον καὶ νὰ διατηρήσωσι τὴν θρησκείαν των. Ὁ *Πιάπας* δὲν ἀπεκρίθη παντελῶς.

• Μετὰ τὴν δῆλωσιν ταύτην ὁ Κ. διοικητὴς εἶπεν εἰς τὴν συνέλευσιν, διὰ στόματος τοῦ *Μαρέ* ὅτι εἶχε προῖδει τὴν ἀπάντησιν ταύτην τῶν ἐπαναστατῶν καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε πλέον νὰ συζητῶσι περὶ τῆς εἰρήνης· ὅτι δι' αὐτὸν δὲν ἦτο τρόπος συνδιαλλαγῆς, ὅτι ἔπρεπε νὰ πολεμήσωσιν, ἐν τούτοις, ἐξῆτει τὴν γνώμην τῶν ἀρχηγῶν.

• Ὁ *Ἰατίης* εἶπεν ὅτι ἐνησχολήθησαν πολὺ περὶ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ προσμείνωσιν αὐτοὺς· ὅτι δὲν ἔπρεπε πλέον νὰ λέγωσιν, ἀλλὰ νὰ πράττωσιν.

• *Ταῦμας*· « Μὴ βιαζώμεθα διόλου, ἃς ἐξετάσωμεν ἀκόμη. Ἡ Πομαρὲ μόνη εἶναι ἡ αἰτία τοῦ χυθέντος αἵματος. Ἄς ὑπάγωμεν νὰ τὴν εὐρωμιν, ἃς τὴν ἐλέγξωμεν διὰ τὴν ἀναίτησίν της, τέλος ἃς τὴν παρακλέσωμεν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν *Ξηρὰν*, ἐὰν ἀποποιῇται, ἅπαντα ἡ εὐθύνη ἃς πέσῃ ἐπ' αὐτῆς. »

• Μία ἀμφοτερότητις ἠγέρθη τότε, συνεφώνησαν νὰ ὑπάγουν νὰ ζητήσωσι τοῦτο ἀπὸ τὴν Πομαρὲ καὶ τὴν οἰκογένειάν της. Ἀρχηγοὶ δὲ τινες ἐπέμφοθησαν

πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

• Τὴν 3 Μαΐου ὁ Κ. Μαλμάγκης ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου καὶ ὑπασπιστῆς τοῦ Κ. διοικητοῦ, ὑπῆγεν εἰς τὸν ἀγγλικὸν κέιρον, ὁ Βασιλικὸς, διὰ νὰ ζητήσωσιν ἀπὸ τὸν πλοίαρχον τοῦ ν' ἀφήσωσι τὸν ἀρχηγὸν τοῦ *Μορεᾶ* (*Εἰμῆ*) νὰ ὁμιλήσῃ μετ' ἡν κερῶν βασιλίσσαν *Πομαρὲ* περὶ ὑποθέσεων τοῦ τόπου.

• Τὸν Κ. Μαλμάγκην εἰσελθόντα εἰς τὴν ναὺν εὐδεῖς ὑπεδέχθη, διότι δὲν ἦτο τοιαύτη ἡ συνήθεια, καὶ μόσον ὅταν οὗτος ἐζήτησε νὰ συνομιλήσῃ μετ' ἡν πλοίαρχον ἢ μετὰ τινος ἀξιωματικοῦ τοῦ πλοίου ἠδυνήθη νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἀποστολὴν του.

• Ὁ Κ. Οὐτ, ὁ πλοίαρχος ἦτον ἄπην. Ὁ ἀξιωματικὸς ὅστις ἦτο εἰς τὸ πλοῖον, εἶπεν ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀπαρνηθῇ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ὁ Κ. Μαλμάγκης κατέβη τότε ἀπὸ τὸν Βασιλικὸν καὶ ἀπέβη εἰς τὴν *Ξηρὰν* πρὸς τὸν πλοίαρχον καὶ δὲν ἀντήλλαξεν εἰς οὐδένα ἐξ ὧν οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ *Μορεᾶ* διεκίουν πρὸς τὴν βασιλίσσαν των. Ἐδωσεν εἰς τὸν Κ. Μαλμάγκην ἐπιστολὴν τινα φέρουσάν διαταγὴν εἰς τὸν τοποτηρητὴν του νὰ ἀφήσῃ νὰ ἀναβῶσιν οἱ ἀρχηγοὶ του. Ἀλλ' ὁ Κ. Οὐτ μετανοήσας ἐτρέξεν εἰς τὸ πλοῖον συγχρόνως μετ' ἡν Κ. Μαλμάγκην.

• Ἡ πρώτη αὐτοῦ φρονιὶς ὑπῆρξε νὰ ἐπιβάλῃ σιωπὴν διὰ τόνου ὀργίλου εἰς τὸν ἀρχηγόν, ὅστις

Ο ΣΥΖΥΓΙΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΠΟΜΑΡΕ.

εἶχεν ἀρχίσει νὰ συμβαλέγεται μετὰ τῆς βασιλίσσης· — Μὴ ὠμιλεῖτε, ἀνέκραξε, γράψατε. — Προχωρῶν ἔπειτα πρὸς τὴν πρῶν βασιλίσσαν καὶ μετὰ πολλῆς ἀνευλαβείας· αἱ Ἀλήθεια Πομαρὲ, τῇ εἶπε, δὲν πρέπει νὰ γράφωσιν;»

• Ἡ Πομαρὲ εἶχε τὴν κροτάλην κικρυψίαν δὲν ἐν-

νείει τίποτε ἀνεμφισβόως τῶν ὅσα τῇ ἔλεγεν ὁ Κ. Οὐντ, διότι τῇ ὥμλει Ἀγγλιστί, καὶ οὐτὴ δὲν ἐ-
γνώριζεν εἰμὴ τὴν Γαλλικὴν. Ἐπειδὴ εἶχεν ἀνάγκην
ἐνός διερμηνέως, ὁ Κ. Οὐντ ἐζήτησε παντα-
χόθεν ἔπειτα ἰδὼν τὸν σύζυγον τῆς βασιλίσσης, ὅ-
στις ἵστατο παρὰμερὰ, τὸν ἔλαβεν ἐκ τοῦ περιλαίμιου
καὶ τῷ εἶπε μετὰ δυσμενείας. « Ἐλθετε ὑμεῖς ἐν-
νοεῖτε ἀρκετὰ τὴν Ἀγγλικὴν, ὥστε δύνασθε νὰ εἴ-
πητε εἰς τοὺς ἀρχηγούς τούτους ὅτι δὲν θέλω νὰ
ὀμιλῶσι μὲ τὴν βασιλίσσαν, θέλω νὰ γραφῶσιν »·
ὁ σύζυγος ἐν τούτοις ἐξετέλεσε τὴν διαταγὴν ταύ-
την μετὰ πολλῆς δυσαρρεσκείας καὶ ἀκολούθως ἐπα-
νέλαβε τὴν θέσιν του.

• Μόλην τὴν ἐναντιότητα τοῦ πλοίαρχου οἱ ἀρχι-
γοὶ διεύθυνον πάντοτε λόγους τινὰς εἰς τὴν Πομαρέ,
καὶ ἐπειδὴ ὁ Κ. Μαλμάγκης ὥμιλει μετὰ τοῦ Κ.
Οὐντ, καὶ ἡ συνδιαλέξις ἦτο ζωηρά, ἡ βασιλίσσα ἠ-
δυνήθη νὰ ἀπαντήσῃ πάντοτε μετὰ τινος φόβου, καὶ
ὡς ἂν ἔχνηλάττει τὴν συγχώρησιν. Ὁ Κ. Μαλμάγ-
κης ἠρώτησε τότε ἕνα τῶν ἀρχηγῶν ὅς-τις ὥμιλει
ὀλίγον τὰ Ἀγγλικά. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, ὅτι
ἡ Πομαρέ ἤθελε μὲν ν' ἀποβῇ εἰς τὴν Ξηρὰν, ἀλλ' ἐ-
πεθύμει νὰ λαβῇ ἐπιστολὴν ὑπογεγραμμένην ἐξ ὀ-
λων τῶν ἀρχηγῶν διὰ τῆς ὁποίας ἤθελον νὰ τῇ
προτρέψωσιν εἰς τοῦτο. Ἐπὶ τῇ εἰδήσει ταύτῃ, οἱ ἀρ-
χηγοὶ ἐγνωστοποίησαν εἰς τὴν Πομαρέ ὅτι ἐμελλόν
νὰ καταβῶσιν καὶ νὰ ὑπογράψωσι τὴν ζητηθεῖσαν
ὕπ' αὐτῆς ἐπιστολήν.

• Τῇ ἐπαύριον, 5 Μαΐου, ὁ Κ. Μαλμάγκης ὑπῆγεν
ἐκ νέου μετὰ τῶν αὐτῶν ἰδῶν ἀρχηγῶν εἰς τὸν
Ἀγγλικὸν κέτχον. Φθάσας εἰς τὸ κατάστρωμα εὔρε
τὸν πλοίαρχον ἐν στολῇ. Μετὰ τὰς συνήθεις φιλο-
φρονήσεις τῷ εἶπεν ὅτι ἦλθε ζητῶν τὴν Πομαρέ·
ὅτι κατὰ τὴν χθεσινήν δέησιν τῆς, δὲν ὑπῆρχε
πλέον ἀμφισβολία περὶ τῆς ἀποφάσεώς της, ἐπειδὴ
ἅπαντες οἱ ἀρχηγοὶ ὁμοῦ τὴν παρακαλεσαν νὰ ἐπα-
νέλθῃ παρ' αὐτοῖς, καὶ ὅτι, ἐκτός τούτου, τῇ ἔφε-
ρεν ἐπιστολὴν τινὰ τοῦ κυρίου διοικητοῦ ἐξασφαλιζουσαν
τὴν Πομαρέ ἀπὸ τοῦ φόβου της. Ὁ Κ. Οὐντ,
ἐναντίον τοῦ συνήθους, ἐφάνητο πολὺ γαλήνιος. Ὁ-
μίλησε μετὰ πολλῆς ἀταραξίας: « Ἀλλὰ δὲν δύ-
ναμαι ν' ἀφῶσω ν' ἀποβιβασθῇ ἡ Πομαρέ χωρὶς
γραφῆς αἰτήσεως τοῦ Κ. Διοικητοῦ. — Ἐχω αὐ-
τὴν τὴν αἴτησιν, ἐπανέλαβεν ὁ Κ. Μαλμάγκης. —
Ὡ, τότε λοιπὸν, ἐξηκολούθησεν ὁ Κ. Οὐντ, οὐδὲν ἐμ-
ποδίζει τὴν ἀποβίβασιν της. » Ὁ Κ. Μαλμάγκης
ἔδωκε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Κ. Διοικητοῦ εἰς τὸν Ἀγ-
γλον πλοίαρχον, ὅστις ἔφῃν εἰς ἄκρον εὐχαριστη-
μένος.

Ἄλλ' ἡ Πομαρέ ἐφάνη ὡς ξένη τότε τῶν περὶ
αὐτὴν γενομένων. Ὁ Μαλμάγκης ἐπὶ τέλους ἐνόη-
σεν ὅτι Κ. Οὐντ ἦτο πανούργος ἀρκετὰ, διότι ἐπι-
στρέψας εἰς τὴν λέμβον του εἶπε: « Ἐπειδὴ ἡ Πο-
μαρέ ἔλαβε τὸ δυστύχημα νὰ ἔχῃ σὲ συμβουλον
ἐλα τὰ ἐπερχόμενα ἐκ τούτου δεινὰ δὲν δύναν-
ται νὰ ἀποδοθῶν εἰς αὐτὴν, ἀλλ' εἰς τὸν Κ. Οὐντ
τὸν πλοίαρχον τοῦ Βασιλικοῦ. »

Ὁ Κ. Οὐντ ἠθέλησε ν' ἀποκριθῇ, ἀλλ' ὁ Μαλ-
μάγκης εἰσῆλθεν εἰς τὴν λέμβον καὶ ἀνεχώρησε.

Τὴν 5 Μαΐου, κατὰ τὴν 11 ὥραν καὶ ἡμισίαν,
μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἀρχηγοῦ ἀπὸ τὸν Ἀγ-
γλικὸν κέτχον, ἡ συνέλευσις ἀρχαιοὶ ἐκ νέου καὶ πολ-
λεῖ ὥμιλησαν μὲ τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο τῆς συνέσεως ἐ-
περ εἶδομεν εἰς τὰς προηγουμένας συνεδριάσεις ὑπὲρ
τῆς εἰρήνης. Τέλος ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη, ὥστε ἡ εἰ-
ρήνη νὰ δοθῇ ἐν ὀνόματι τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου,
τοῦ βασιλέως τῶν Γάλλων, κατὰ τὸν τρόπον τῆς
χωράς.

Π. Η

Ὁ ΓΑΛΨΗΤΗΣ ΓΑΛΛ (Galle).

— ο —

Ὁ Γάλλ ἦτο περίφημος καλλιτέχνης, εἰς τῶν ἐπι-
σημοτέρων μελῶν τοῦ τμήματος τῆς γλυπτικῆς εἰς
τὴν ἀκαδημίαν τῶν ὡραίων τεχνῶν. Γεννηθεὶς εἰς
Ἅγιον Στέφανον, ἀπέθανε τὸ ὀδυνηροστὸν πέμπτον
ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ὁ γλύπτης ἐξ οὗ ἔλαβε τὰ μα-
θήματα, δὲν τῷ ἐδίδαξεν ἄλλο ἐκ τῆς τέχνης, εἰμὴ ὅ-
τι ἐχρειάζετο διὰ νὰ ἡξυρῇ νὰ γλύψῃ τὰ στολίσμα-
τα τῶν παγοπεδίων καὶ τῶν περικοσμημάτων τῶν
ὀπλων τοῦ κυνηγίου. Ὁ Γάλλ πολὺν χρόνον ἐνεσχό-
ληθη εἰς τὰς μικρὰς ταύτας ἐργασίας, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγένε-
το διάστημα, ἠθέλησε καὶ ἔμαθε νὰ ὑψωθῇ μέχρι
τῆς γλυφῆς νομισματοσῆμων καὶ συνεδοξάσθη μετὰ
τοῦ ἀντιπάου του, τοῦ Κ. Ἀνδριέως, ἀποθανόντος
τὸ 1822. Ἡ ἱστορικὴ συλλογὴ τῶν νομισματοσῆμων
τῆς Ὑπερείας καὶ πρό πάντων ἡ τῆς Αὐτοκρατορίας
εἶναι πολυπληθὴς, καὶ φέρει μεγίστην τιμὴν εἰς τὸν
τεχνίτην των Γάλλ· ἀναφέρονται δὲ ὡς τὰ πλέον ἀ-